

Arrest

nr. 135 645 van 19 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 juli 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERHAEST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve merkt de Raad op dat artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

- 39/73, § 1;
- 39/73-1;
- 39/74;
- 39/75;
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;
- 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet voorziet dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.”

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet blijkt dat de voorwaarde van tijdigheid en de voorwaarde dat alle middelen moeten worden samengevat, cumulatief vervuld moeten zijn opdat de Raad uitspraak zou kunnen doen op basis van de synthesesemorie. Indien de wetgever immers enkel zou hebben gewild dat de synthesesemorie binnen de voorgescreven termijn werd ingediend, had hij in het zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet de woorden “zoals bedoeld in het vijfde lid”, achterwege gelaten. Blijkens het gebruik van die woorden is het duidelijk niet voldoende dat verzoekende partij louter door het tijdig indienen van een memorie blijkt geeft van haar volgehouden belangstelling om de vernietiging van de aangevochten beslissing na te streven, maar moet die memorie inhoudelijk ook nog overeenstemmen met het bepaalde in het vijfde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet, met andere woorden de aangevoerde middelen samenvatten. Het begrip “samenvatten” wordt volgens vaste rechtspraak van de Raad van State gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, kan

daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd (RvS 16 september 2014, nr. 228.370).

De sanctie dat de Raad, ook wanneer verzoekende partij tijdig een niet wetsconforme synthesememorie neerlegt, het ontbreken van het vereiste belang dient vast te stellen blijkt derhalve zonder meer direct en ondubbelzinnig uit de tekst van de wet.

De Raad stelt vast dat in voorliggende zaak de verzoekende partij in de synthesesememorie haar middelen zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift niet samenvat, doch deze zonder meer herneemt en verder aanvult, door in het eerste middel te stellen dat “(...) die echter met degelijk strafrechtelijke verdediging van een raadsman middels het inroepen van de eenheid van opzet ex artikel 63 Sw., uiteindelijk hoogstens tot twee strafrechtelijke veroordelingen geleid heeft.” Het gegeven dat de verzoekende partij haar derde alinea van het eerste middel, dat als volgt luidt “Vooreerst dateren deze tweemaal vastgestelde feiten van voor 2009. De tweemaal van voor 2009 vastgestelde feiten van onwettig binnenkomen en verblijven in het Rijk kunnen onmogelijk als een gedrag van verzoeker bestempeld worden die enige actuele bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Verzoeker is voor 2009 eenmaal onwettig binnenkomen in het Rijk en is hier, weliswaar onder een illegaal statuut blijven verblijven.”, herschreven heeft als “Deze tweemaal vastgestelde feiten van onwettig binnenkomen en verblijven in het Rijk dateren van 2009. Deze feiten kunnen onmogelijk als een gedrag van verzoeker bestempeld worden die enige actuele bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Verzoeker is voor eind 2009 zogenaamd tweemaal maal onwettig binnenkomen in het Rijk en is hier, weliswaar onder een illegaal statuut blijven verblijven.”, laat niet toe te stellen dat er *in casu* sprake is van een samenvatting.

De vraag of de verzoekende partij met het neerleggen van dergelijke synthesesememorie heeft voldaan aan het bepaalde in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, werd ter terechtzitting van 26 november 2014 aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

Ter terechtzitting betwist de raadsman niet dat de middelen, zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift, niet werden samengevat. De raadsman van de verzoekende partij geeft aan dat de middelen uit het verzoekschrift vlot werden hernomen in de synthesesememorie. Hij stelt evenwel dat de draagwijdte van de begrippen synthese en samenvatting het voorwerp kan uitmaken van een semantische discussie en dat hij vermoedt dat hiertoe geen criteria zijn vastgelegd zodat deze kwestie zal dienen te worden geapprecieerd door de Raad.

In zijn arrest van 16 september 2014 met nummer 228.376 stelt de Raad van State het volgende:

“Artikel 39/81, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet omschrijft de synthesesememorie als een processtuk “waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”. Het begrip “samenvatten” kan worden gedefinieerd als het in het kort weergeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd. In de verantwoording voor amendement nr. 8 bij het wetsontwerp dat tot artikel 2 van de wet van 31 december 2012 aanleiding heeft gegeven, wordt er betreffende de meerwaarde van een synthesesememorie op gewezen dat “het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten”. De meerwaarde van een samenvatting werd dus uitdrukkelijk aangehaald. In die verantwoording wordt verder beklemtoond dat de voorgestelde aanpassing “opnieuw bijdraagt tot de verkorting van de asiel- en migratieprocedure”. (Parl. St. Kamer, 2012-13, DOC 53 2572/002, 6-7) Aldus wordt de bedoeling van de wetwijziging van 29 december 2010 herhaald, namelijk de annulatieprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te vereenvoudigen en te versnellen.

In dit verband kan ook worden gewezen op het verschil met artikel 39/81, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet in zijn vroegere vorm. De wijziging door de wet van 4 mei 2007 tot wijziging van de artikelen 39/20, 39/79 en 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voorzag enkel een “repliekmemorie”, doch er was geen sprake van een synthese of een samenvatting. De wetgever van 29 december 2010 stelde vast dat de middelen uit het verzoekschrift meestal louter werd gekopieerd in de repliekmemorie, zodat deze laatste in vele gevallen een overtoellig procedurestuk was geworden dat de

rechtspleging nodeloos vertraagde en zowel voor de partijen als voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voor een administratieve overlast zorgde. (Parl. St. Kamer, 2010-11, DOC 53 0772/001, 22-23)

Uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet en de sedert de wetswijziging van 31 december 2012 uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt aldus dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesesememorie.

Indien een verzoeker niet wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen tegen zijn middelen wordt gevoerd en evenmin voornemens is bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kan hij volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat hij geen synthesesememorie wenst in te dienen. Indien een verzoeker in die omstandigheden toch vraagt om een synthesesememorie in te dienen en hij zich vervolgens in die synthesesememorie beperkt tot het loutere herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, handelt hij dilatoir. Op die wijze verlengt hij immers nodeloos de behandelingsduur van zijn zaak en vergroot hij de administratieve last voor de partijen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen."

Uit het bovenstaande blijkt dat de verzoekende partij in haar synthesesememorie haar middelen dient samen te vatten, en dat de Raad uitspraak doet op basis van de synthesesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet.

Het loutere feit dat de verzoekende partij in haar synthesesememorie de initiële tekst van haar verzoekschrift vlot hernomen heeft, laat echter niet toe te concluderen dat dit proceduristuk toch wetsconform zou zijn en dat de in artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet voorziene bepaling niet van toepassing zou zijn.

De vaststelling blijft dat de verzoekende partij de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift niet samenvat, doch deze zonder meer herneemt.

De Raad kan derhalve slechts vaststellen dat geen wetsconforme synthesesememorie werd neergelegd zodat het beroep moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend veertien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS